



**DOROBEK GMINY
W LATACH 1982-2007**

JUBILEUSZ 25-LECIA GMINY PAKOSŁAW

25 LAT GMINY PAKOSŁAW PRACOWITE LATA!



I. WSTĘP

Najtrudniej zauważyć zmiany, które zachodzą obok nas. Jedynie oglądając stare fotografie odkrywamy, że otaczający nas krajobraz zmienił się niedawno, na naszych oczach. Takich zdjęć z ostatnich 25 lat w naszej gminie jest bardzo dużo, dziś przypominamy niektóre – na okolicznościowej wystawie fotograficznej „Gmina Pakosław- wczoraj i dziś. Tak było...”.

Jakże inaczej było 25 lat temu, jakże inaczej wyglądały miejscowości gminy Pakosław!

Wtedy nie było wodociągów, telefonów, gazu ziemnego, kanalizacji deszczowych i sanitarnych, utwardzonych dojazdów do wielu miejscowości, brakowało ulic osiedlowych, a wieczorami w kilku wioskach było ciemno.

Pamiętamy do dziś rolników dowożących codziennie beczkami wodę do swoich gospodarstw z ujęcia w „starej mleczarni” koło Kościoła w Pakosławiu i specjalnie zbudowanego punktu czerpania wody koło drewnianego mostu w Sowach.

Pamiętamy dokuczliwe kilkugodzinne wyłączenia prądu, pamiętamy zatłoczone przystanki i autobusy PKS dowożące mieszkańców gminy do zakładów pracy w Rawiczu i do szkół w Bojanowie, Rawiczu i Lesznie. Dziś zakłady pracy mamy na miejscu, a szkoły średnie i zawodowe w sąsiednich gminach.

Wspomnieniem po dworcu kolejowym w Pakosławiu i linii kolejowej Pakosław-Miejska Górka jest już tylko nazwa ulicy Kolejowa w Pakosławiu. W ocenie mieszkańców, likwidacja tej linii kolejowej była największą przegraną społeczności pakosławskiej w minionym 25-leciu.

Do dziś pamiętamy ciasną, zatłoczoną poczekalnię w poprzednim ośrodku zdrowia oraz wyjazdy po lekarstwa do sąsiednich miasteczek.

Pamiętamy ciągle zamykane przez „Sanepid” Przedszkole w Golejewku, pamiętamy Szkołę Podstawową w Chojnie mieszczącą się w 4 budynkach, pamiętamy też niedawne Gimnazjum Gminne wtłoczone w skrzydła budynku Szkoły Podstawowej w Chojnie.

Pamiętamy ruiny pałacu w Pakosławiu, pałacyku w Góreczkach Wielkich, niszczonej „baszty” w Golejewku, zarośnięty park w Pakosławiu.

Jeszcze pamiętamy krajobraz sprzed 3-5 lat w dolinie Orli pomiędzy Pakosławiem a Sowami. Codziennie jesteśmy świadkami przebudowy tego obszaru i zamiany mało wartościowych łąk i poletek uprawnych w duży zbiornik powodziowo-retencyjny, ochraniający dolinę Orli przed powodzią i skutkami suszy, a jednocześnie stwarzający szansę rozwoju rekreacji i wypoczynku w miejscowościach położonych nad Orlą.

x x x x x

Dzięki ogromnemu entuzjazmowi mieszkańców po reaktywowaniu gminy, wspólnemu zaangażowaniu w budowę infrastruktury – dziś jesteśmy dobrze urządzoną, nowoczesną, zasobną i dynamicznie rozwijającą się gminą.

Dorobek minionych 25 lat jest widoczny w każdym miejscu. Dorobek obszernie zaprezentowany został we wręczonym dziś Państwu materiale sprawozdawczym.

Rozwój gmin, budowa samorządności lokalnej wymaga czasu i spokoju! Niestety w Polsce było i jest dużo walk politycznych, zmian rządów, kampanii wyborczych. W ostatnich latach „na siłę” próbuje się upolitycznić samorządy w gminach. Stabilności samorządów nie służy też zmieniające się ciągle ustawodawstwo i przepisy wykonawcze.

II. Z PRZESZŁOŚCI

Gmina Pakosław jako jednostka administracyjna funkcjonowała już w okresie międzywojennym.

Powołana została z dniem 1 kwietnia 1935 roku z terenów przynależnych poprzednio do gmin Jutrosin, Miejska Górka i Rawicz. W ukształtowaniu jej granic zachodziły pewne zmiany, gdyż początkowo do Pakosławia należały Słupia Kapitulna, Ugoda, Zawady, natomiast nie należały Góreczki Wielkie.

Po II wojnie światowej siedzibą gminy Pakosław przez ponad rok było Chojno.

W październiku 1946 roku wójtostwo przeniesiono do Pakosławia, do budynku obecnego Przedszkola. Z dniem 1 stycznia 1955 roku gminę podzielono na 2 gromady z siedzibą w Pakosławiu i Sowach. Wtedy to z Pakosławia odłączono Słupię Kapitulną, Ugodę i Zawady, a przyłączono Góreczki Wielkie.

Był to okres małych jednostek administracyjnych zwanych gromadami. Po kilku latach nastąpiła likwidacja Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Sowach i z dniem 1 stycznia 1961 roku przywrócono gminę „w starym układzie”. W ten sposób kształtowały się dzisiejsze granice gminy Pakosław, w jej skład weszło 16 miejscowości.

Samodzielny rozwój gminy Pakosław przerwany został w 1975 roku, wtedy to spokój mieszkańców zmała decyzja władz wojewódzkich o przyłączeniu gminy Pakosław do miasta i gminy Miejska Górka. Stało się to wbrew woli mieszkańców. Nie spełniło się też zapewnienie władz wojewódzkich, że Pakosław zachowa swój kilkudziesięcioletni dorobek z okresu samodzielności administracyjnej, zyska organizacyjnie, gospodarczo i ekonomicznie w wyniku połączenia potencjału obu gmin w jeden organizm.

Pakosław i okoliczne miejscowości traciły na znaczeniu, rosło niezadowolenie społeczne. W 1980 roku samowolnie zorganizował się zespół społeczników, który podjął starania o przywrócenie gminy Pakosław. Słano petycje do władz wojewódzkich i centralnych, podejmowano uchwały na zebraniach sołectkich i organizacjach społecznych, zbierano podpisy pod wnioskiem, organizowano wyjazdy „grupy inicjatywnej” do Leszna i Warszawy.

W dniu 26 października 1981 roku we wszystkich wioskach gminy Pakosław zorganizowano zebrania z mieszkańcami. Wtedy to decydenci wojewódzcy i ministerialni przekonani zostali o „ekonomicznym uzasadnieniu i możliwościach zapewnienia gospodarczych i organizacyjno-technicznych warunków do reaktywowania gminy”, a poparciem był zdecydowany głos mieszkańców, gdyż na 14 zebrań za reaktywowaniem gminy opowiedziało się 11 sołectw.

Wobec takiej postawy społeczeństwa Wojewoda Leszczyński pismem z dnia 26 listopada 1981 roku wystąpił do Ministra Administracji o utworzenie gminy Pakosław.

Do wniosku dołączona została uchwała Nr XIX/63/81 Rady Narodowej Miasta i Gminy Miejska Górka z pozytywną opinią w sprawie utworzenia gminy Pakosław oraz wycinek mapy województwa z projektowanymi granicami gminy.

Przypuszczać należy, że gdyby nie stan wojenny, powołanie gminy nastąpiłoby z dniem 1 stycznia 1982 roku. Świadczą o tym dokumenty z tamtego okresu.

Wreszcie ulga i zadowolenie...

Podczas sierpniowego spotkania z władzami wojewódzkimi w Domu Strażaka w Pakosławiu ogłoszona została decyzja o reaktywowaniu gminy Pakosław z dniem 1 października 1982 roku. Według dziennikarzy „Głosu Wielkopolskiego”, skończył się wspólny czas „niechcianego małżeństwa”.

Obszar reaktywowanej gminy wyniósł 7717 ha, z tego 4033 ha użytków rolnych, 1371 użytków zielonych i 1638 ha lasów. Gminę zamieszkiwało 4503 mieszkańców w 15 sołectwach.

Obecnie liczba ludności gminy wzrosła do 4670 osób. Poszczególne miejscowości gminy zamieszkuje:

Pakosław – 1037 mieszkańców,
Chojno – 864 mieszkańców,
Golejewo – 151 mieszkańców,
Golejewko – 233 mieszkańców,
Białykał – 145 mieszkańców,
Góreczki Wielkie – 249 mieszkańców,
Dębionka – 41 mieszkańców,
Niedźwiadki – 78 mieszkańców,
Kubeczki – 76 mieszkańców,
Ostrobudki – 161 mieszkańców,
Osiek – 496 mieszkańców,
Pomocno – 172 mieszkańców,
Podborowo – 58 mieszkańców,
Sowy – 437 mieszkańców,
Sworowo – 281 mieszkańców,
Zaorle – 187 mieszkańców.

III. ORGANIZACJA GMINY

Podczas sierpniowego spotkania aktywu gminy z władzami wojewódzkimi najwięcej emocji budziła siedziba Urzędu Gminy – wrócić do „starego” budynku zajętego przez Przedszkole, czy też urządzić siedzibę w innym obiekcie?

Ze względu na dobro dzieci wybrano drugie rozwiązanie. Podjęto rozmowy z Zarządem Gminnej Spółdzielni „SCH” w Miejskiej Górcie na temat wykupu budynku dawnej restauracji przy ul. Kolejowej w Pakosławiu, a jednocześnie poszukiwano pomieszczeń na czasową siedzibę Urzędu. Był wolny budynek mieszkalny na ulicy Strażackiej w Pakosławiu, po niewielkich nakładach można go było adoptować na okres kilku miesięcy na Urząd. Po kilku dniach właściciel wycofał się z uzgodnień.

W niedzielę, 29 sierpnia 1982 roku podczas spotkania z Zarządem OSP w Pakosławiu uzgodniono urządzenie Urzędu w Domu Strażaka. Zgoda warunkowana była tylko taką adaptacją, by w przyszłości opuszczone pomieszczenia służyły strażakom i mieszkańcom. Tylko jak to zrobić?

W trzy tygodnie przebudowano korytarze i dwie sale parteru Domu Strażaka na potrzeby Urzędu, doprowadzono wodę, kanalizację, wymieniono instalacje elektryczne, ogrzewanie, założono podłogi, pomalowano pomieszczenia. Dziwny Urząd, nie mający podobnego w województwie, zorganizowany w dwóch dużych salach, z boksem kasowym na korytarzu i wspólnym pokoju sekretarza i naczelnika gminy.

Za salę narad służyła duża sala widowiskowa na piętrze z kiepskim piecowym ogrzewaniem. A zima 1982/1983 roku była surowa.

1 października 1982 roku rozpoczęto urzędowanie w Domu Strażaka. Kilka miesięcy później, 1 maja 1983 roku pracownicy Urzędu zamiast świętować przewozili meble i dokumenty do nowej siedziby, budynku przy ulicy Kolejowej 2, wtedy jeszcze bez bocznego skrzydła.

W ciągu I półrocza 1983 roku rozpoczęły działalność wszystkie instytucje gminne i podmioty gospodarcze, za wyjątkiem Gminnej Szkoły Zbiornej, która samodzielność uzyskała od 1 września 1983 roku.

Inauguracyjna sesja Gminnej Rady Narodowej odbyła się 13 października 1982 roku w Domu Strażaka w Pakosławiu. W sesji uczestniczył Wojewoda Leszczyński – Bernard Wawrzyniak i Wiceprzewodniczący Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lesznie – Zbigniew Forecki. Dokonano wyboru władz Gminy: przewodniczącego GRN – Edwarda Talagę ze Sów, zastępcę przewodniczącego – Jana Barteczkę z Pakosławia, członków Prezydium GRN – Czesława Nowaczyk i Kazimierza Bandurę z Pakosławia.

Naczelnikiem Gminy został Kazimierz Chudy z Pakosławia, pełniący od 1 września 1982 roku obowiązki pełnomocnika Wojewody Leszczyńskiego do zorganizowania gminy.

Z dniem 1 listopada 1982 roku powołano Posterunek Milicji Obywatelskiej w Pakosławiu, komendantem został Marian Jernaś z Golejewka.

Z dniem 1 stycznia 1983 roku przywrócono Gminną Spółdzielnię „SCH” w Pakosławiu, do władz Spółdzielni wybrano: przewodniczącym Rady Nadzorczej – Stefana Nieboraka z Chojna, prezesem Zarządu – Antoniego Sędkaka z Sów, wiceprezesami – Kazimierę Staśkiewicz i Floriana Dąbrowicza z Pakosławia.

Z dniem 1 stycznia 1983 roku przywrócono Bank Spółdzielczy w Pakosławiu, do władz Banku wybrano: przewodniczącym Rady Nadzorczej – Bronisława Sierpowskiego z Pakosławia, prezesem Zarządu – Bronisława Radojewskiego z Zielonej Wsi, wiceprezesem Wojciecha Skrzypaczka z Pakosławia, członkiem Zarządu – Edwarda Dworniczaka z Pakosławia.

Z dniem 1 kwietnia 1983 roku samodzielność uzyskała Spółdzielnia Kótek Rolniczych w Pakosławiu, a do władz wybrano: przewodniczącym Rady Nadzorczej – Klemensa Pieprzyka ze Sworowa, prezesem Zarządu Jerzego Maćkowiaka z Rawicza, wiceprezesem – Ryszarda Staśkiewicza z Pakosławia, członkiem Zarządu – Genowefę Śmigielską z Pakosławia.

Z dniem 1 września 1983 roku powołano Zbiorną Szkołę Gminną w Pakosławiu, gminnym dyrektorem szkół został Jan Dalibor z Pakosławia, dyrektorem Szkoły Podstawowej w Pakosławiu – Maria Żyto z Pakosławia, dyrektorem Szkoły Podstawowej w Chojnie – Edward Kowalski z Rawicza, dyrektorem Szkoły Podstawowej w Sowach – Czesława Nowaczyk z Pakosławia.

Z dniem 1 stycznia 1984 roku powołano Urząd Stanu Cywilnego w Pakosławiu, kierownikiem USC został Zenon Piotrowski z Pakosławia.

Z dniem 1 września 1984 roku przywrócono Szkołę Podstawową w Pomocnie, dyrektorem została Barbara Kapała z Pomocna.

IV. A JAKIE MINIONE 25 LAT BYŁO DLA GMINY PAKOSŁAW ?

1. Opracowano i uchwalono najważniejsze dokumenty dla rozwoju gminy: najpierw plan zagospodarowania przestrzennego gminy, później studium uwarunkowań przestrzennych rozwoju gminy, program ochrony środowiska naturalnego na terenie gminy, program rozwoju turystycznego gminy Pakosław, a w 2000 roku „Strategię Rozwoju Gminy Pakosław” w perspektywie 15 lat.
2. Dzięki rozwojowi budownictwa mieszkaniowego, szczególnie w Pakosławiu, liczba mieszkańców gminy zwiększyła się z 4.504 w roku 1982 do 4.670 obecnie.
3. Wszystkie miejscowości gminy zwodociagowano, zelektryfikowano i wyposażono w nowoczesne i energooszczędne oświetlenia uliczne, wszystkie miejscowości telefonizowano i włączono do automatycznej łączności krajowej i międzynarodowej.
4. Wspólnie z gminami Miejska Górka i Jutrosin od podstaw zorganizowano firmę komunalną – Spółkę „Wodociągi Gminne” z siedzibą w Pakosławiu.
5. Zgazyfikowano 12 największych miejscowości gminy.
6. Pobudowano oczyszczalnię ścieków w Chojnie (obecnie zmodernizowaną i rozbudowaną pod potrzeby gminy Miejska Górka), pobudowano nowoczesną oczyszczalnię ścieków w Pakosławiu i w 70% skanalizowano miejscowości gminy.
7. Wspólnie z samorządem powiatowym i wojewódzkim przystąpiono do regulacji rzeki Orli i jej dopływów oraz ochronę przed powodzią miejscowości w dolinie Orli, poprzez budowę zbiornika retencyjnego „Pakosław”.
8. Ułatwiono rozwój lokalnych przedsiębiorców poprzez niskie podatki oraz inwestowanie w gminną infrastrukturę techniczną.
9. Utrzymano najniższą stopę bezrobocia w powiecie – gmina Pakosław 3-5%, powiat rawicki około 7,8%, województwo wielkopolskie około 9,3%.
10. Zainwestowano w projektowaną „strefę rozwoju gospodarczego” o powierzchni 10 ha w miejscowości Pakosław.
11. W 1996 roku przejęto prowadzenie i utrzymanie szkół, wyremontowano przejęte od Kuratora Oświaty placówki szkolne w Pakosławiu i Sowach, oraz na okres przejściowy otwarto 5 klasową szkołę w Pomocnie.

12. Pobudowano nową szkołę podstawową i przedszkole w Chojnie, w Sowach adaptowano pomieszczenia na przedszkole i oddział „0”.
13. Wybudowano nowoczesne gimnazjum gminne w Pakosławiu oraz przygotowano dokumentację kompleksu sportowego przy szkole podstawowej i gimnazjum z wielofunkcyjną salą sportową w Pakosławiu i wcześniej w Sowach i Pomocinie pobudowano boisko piłkarskie, w Pakosławiu kort tenisowy ze sztuczną trawą.
14. Pobudowano nowy ośrodek zdrowia w Pakosławiu.
15. Odbudowano z ruin i odrestaurowano pałac w Pakosławiu.



16. Zaktywizowano tereny wiejskie poprzez stworzenie podstaw do uruchomienia w gminie agroturystyki i turystyki specjalistycznej.
17. Rozwijano wyjątkowo serdeczne i przyjacielskie kontakty z francuską gminą Moulst i gminą Paszowice k/Jawora, podjęto kontakty kulturalne z miastem Wisła, a w zakresie pożarnictwa (międzynarodowe zawody sikawek konnych) z gminą Trzebiatów.
18. W rankingu „Rzeczpospolitej” gmina Pakosław w roku 2002 znalazła się w Złotej Setce Gmin – na 85 miejscu w kraju, w 2005 roku na 13 miejscu w kraju na „Najlepszą Gminę Wiejską”, w 2007 roku po raz trzeci w Złotej Setce Samorządów, wspólnie z miastem Leszno, jako jedyna gmina regionu leszczyńskiego, zajmując 58 miejsce w kraju wśród gmin wiejskich. W innym rankingu pod nazwą „Europejska Gmina – Europejskie Miasto” zajęła 9 miejsce w Wielkopolsce i 89 miejsce w kraju.

Inne wyróżnienia to:

- 1994 rok – III miejsce Pakosławia w kraju w konkursie „Piękna Wieś”,
- 1995 rok – wyróżnienie dla gminy w krajowym konkursie na „ekologiczną Gminę”,
- 1998 rok - nagroda Ministra Ochrony Środowiska za działania na rzecz ochrony środowiska,
- 1998 rok - udział gminy Pakosław w telewizyjnej audycji „Nasza Gmina”,
- 1999 rok - nominacja do tytułu HIT – 99,
- 2001 rok - nagroda z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska w konkursie za najlepiej rozwiązaną gospodarkę wodno-ściekową na terenach wiejskich,
- 2002 rok - 70 miejsce w rankingu czasopisma „Wspólnota” wśród gmin wiejskich w wydatkach inwestycyjnych w infrastrukturę techniczną.

Wizję dalszego rozwoju gminy nakreślono w uchwalonej w październiku 2000 roku, „Strategii Gminy Pakosław” w perspektywie 15 lat. Dokument określa ważniejsze cele i zadania, które trzeba wykonać, aby wizja ta stała się rzeczywistością gminy.

Miejsce 58 w kraju wśród gmin wiejskich w Złotej Setce Gmin „Rzeczpospolitej 2007” jest najlepszym prezentem na 25-lecie Gminy Pakosław. Jest też najlepszą wizytówką Gminy Pakosław, a jednocześnie zachętą do osiedlania się na naszych terenach oraz zachętą dla przedsiębiorców do inwestowania w Gminie Pakosław.

V. RADNI GMINY PAKOSŁAW

Kadencja – od 1 października 1982 roku

- | | |
|-------------------------------------|---------------------------------------|
| 1. Andrzejewski Kazimierz – Sworowo | 10. Juskowiak Leon – Golejewko |
| 2. Barteczka Jan – Pakosław | 11. Małecki Marian – Góreczki Wielkie |
| 3. Barteczka Józef – Osiek | 12. Nowaczyk Czesława – Pakosław |
| 4. Barteczka Stanisław – Zaorle | 13. Sierpowski Zygmunt – Osiek |
| 5. Bandura Kazimierz – Pakosław | 14. Sobota Antoni – Niedźwiadki |
| 6. Chudy Józef – Golejewko | 15. Talaga Edward – Sowy |
| 7. Grembowski Jan – Pomocno | 16. Turbańska Elżbieta – Chojno |
| 8. Gandecki Czesław – Sowy | 17. Tyczyński Stanisław – Podborowo |
| 9. Hantkiewicz Cecylia – Dębionka | |

Przewodniczący : Talaga Edward

Kadencja – od 17 czerwca 1984 roku

- | | |
|--------------------------------------|---------------------------------------|
| 1. Andrzejewski Kazimierz – Sworowo | 16. Mosiek Józef – Golejewo |
| 2. Błaszyk Edmund – Ostrobudki | 17. Małecki Marian – Góreczki Wielkie |
| 3. Bruder Roman – Osiek | 18. Maciejak Zenon – Zaorle |
| 4. Chudy Józef – Golejewko | 19. Naglik Aleksander – Pakosław |
| 5. Chruścińska Janina – Osiek | 20. Nowaczyk Czesława – Pakosław |
| 6. Dworniczak Lech – Pakosław | 21. Pernak Mieczysław – Chojno |
| 7. Gospodarek Tadeusz – Pakosław | 22. Plewa Franciszek – Sworowo |
| 8. Grembowski Jan – Pomocno | 23. Stelmach Stanisław – Pakosław |
| 9. Hantkiewicz Wiktor – Dębionka | 24. Sędłak Antoni – Sowy |
| 10. Hanus Grażyna – Góreczki Wielkie | 25. Szczepańska Krystyna – Osiek |
| 11. Jarosz Jan – Niedźwiadki | 26. Wojciechowski Antoni – Chojno |
| 12. Kowalski Edward – Chojno | 27. Werno Maria – Chojno |
| 13. Karolewski Emilian – Chojno | 28. Żyto Antoni - Podborowo |
| 14. Karkosz Józef – Golejewo | 29. Żyto Maria – Pakosław |
| 15. Kasperski Lucjan – Białtykał | |

Przewodniczący : Błaszyk Edmund

Kadencja – od 19 czerwca 1988 roku

- | | |
|--|---------------------------------|
| 1. Antkowiak Franciszek – Góreczki Wielkie | 11. Kapała Stanisław – Kubeczki |
| 2. Andrzejewski Kazimierz – Sworowo | 12. Kuźnia Mieczysława – Osiek |
| 3. Apanowicz Eugenia – Białtykał | 13. Kowalski Edward – Chojno |
| 4. Chudy Józef – Golejewko | 14. Łakomy Stanisław – Sowy |
| 5. Dworniczak Stanisław – Niedźwiadki | 15. Małecki Jan – Osiek |
| 6. Głowacz Florian – Pakosław | 16. Maciejak Zenon – Zaorle |
| 7. Grupa Władysław – Pakosław | 17. Mosiek Józef – Pakosław |
| 8. Grembowski Jan – Pomocno | 18. Mosiek Józef – Golejewo |
| 9. Juskowiak Leon – Golejewko | 19. Mądry Walenty – Sowy |
| 10. Karolewski Emilian – Chojno | 20. Pieprzyk Danuta – Sworowo |
| | 21. Pieprzyk Janina – Podborowo |

22. Rybacka Danuta – Pakosław
23. Skiba Władysław – Ostobudki
24. Sierpowski Stanisław – Sowy
25. Szkudlarek Tadeusz – Chojno
26. Tatarek Irena – Chojno

27. Tomczak Józef – Osiek
28. Twardowska Lucyna – Góreczki Wielkie
29. Werno Maria – Chojno
30. Żyto Maria – Pakosław

Przewodniczący : Głowacz Florian

Kadencja – od 27 maja 1990 roku

1. Antkowiak Franciszek – Góreczki Wielkie
2. Apanowicz Eugenia – Białka
3. Barteczka Jan – Sowy
4. Chudy Józef – Golejewko
5. Dworniczak Stanisław – Niedźwiadki
6. Kasperski Mieczysław - Pakosław
7. Maciejak Zenon – Zaorle
8. Małecki Henryk – Chojno

9. Misiek Grzegorz – Pakosław
10. Mosiek Józef – Golejewo
11. Rojda Antoni – Chojno
12. Rybacka Danuta – Pakosław
13. Sierpowski Piotr – Osiek
14. Tomczak Józef – Osiek
15. Turbański Jan – Chojno
16. Wojtyś Antoni – Sworowo
17. Żyto Maria - Pakosław

Przewodniczący : Misiek Grzegorz

Kadencja – od 19 czerwca 1994 roku

1. Antkowiak Franciszek – Góreczki Wielkie
2. Biechowiak Mirosław – Chojno
3. Chudy Józef – Golejewko
4. Giżewski Marian – Osiek
5. Grembowski Jan – Pomocno
6. Maciejak Zenon – Zaorle
7. Maćkowiak Marian – Ostobudki
8. Kasperski Lucjan – Białka
9. Kłaskała Kazimierz – Chojno

10. Mosiek Józef – Golejewo
11. Naglik Aleksander – Pakosław
12. Rojda Antoni – Chojno
13. Rybacka Danuta – Pakosław
14. Samol Ryszard – Pakosław
15. Sędłak Antoni – Sowy
16. Tomczak Józef – Osiek
17. Wojtyś Antoni – Sworowo
18. Zygmanski Stanisław – Niedźwiadki

Przewodniczący : Maćkowiak Marian

Kadencja – od 11 października 1998

1. Antkowiak Andrzej – Pomocno
2. Antkowiak Franciszek – Góreczki Wielkie
3. Biechowiak Mirosław – Chojno
4. Chudy Józef – Golejewko
5. Kmiec Henryk – Sworowo
6. Kuczyński Lucjan – Białka
7. Lorenz Władysław – Golejewo
8. Maciejak Zenon – Zaorle
9. Naglik Aleksander – Pakosław

10. Pietruszka Orozco Danuta – Pakosław
11. Pokładek Albin – Chojno
12. Rojda Antoni – Chojno
13. Rybacka Danuta – Pakosław
14. Sędłak Antoni – Sowy
15. Szponik Marian – Pakosław
16. Rybacka Danuta – Pakosław
17. Zygmanski Stanisław – Niedźwiadki
18. Żyto Janusz – Ostobudki

Przewodnicząca : Danuta Rybacka

Kadencja – od 27 października 2002 roku

- | | |
|--|---------------------------------------|
| 1. Antkowiak Franciszek – Góreczki Wielkie | 8. Rojda Antoni – Chojno |
| 2. Chudy Józef – Golejewko | 9. Rybacka Danuta – Pakosław |
| 3. Kmiec Henryk – Sworowo | 10. Samol Ryszard – Pakosław |
| 4. Kuczyński Lucjan – Białka | 11. Sędłak Antoni – Sowy |
| 5. Krzyżosiak Wiesław – Pomocno | 12. Szponik Marian – Pakosław |
| 6. Maciejak Zenon – Zaorle | 13. Tomczak Józef – Osiek |
| 7. Pokładek Albin – Chojno | 14. Zygmanski Stanisław – Niedźwiadki |
| | 15. Tyczyński Zdzisław - Podborowo |

Przewodnicząca : Danuta Rybacka

Kadencja – od 27 listopada 2006 roku

- | | |
|--|--|
| 1. Biechowski Mirosław – Chojno | 9. Sędłak Antoni – Sowy |
| 2. Chudy Józef – Golejewko | 10. Sierpowski Stanisław – Pakosław |
| 3. Kozica Roman – Góreczki Wielkie | 11. Tyczyński Zdzisław – Podborowo |
| 4. Kuczyński Lucjan – Białka | 12. Tomczak Józef- Osiek |
| 5. Krzyżosiak Wiesław – Pomocno | 13. Pokładek Albin – Chojno |
| 6. Maciejak Zenon – Zaorle | 14. Zygmanski Stanisław – Niedźwiadki |
| 7. Ostrowski Jan – Zaorle | 15. Kmiec Henryk – Sworowo |
| 8. Pietruszka Orozco Danuta – Pakosław | (po śmierci : Wojtyś Antoni – Sworowo) |

Przewodniczący : Biechowski Mirosław

Samorządowcem, który przez 25 lat pełnił funkcję radnego gminy jest Józef Chudy z Golejewka.

VI. SOŁTYSI OD 1982 ROKU

1. Białka – Augustyniak Eugeniusz, Kuczyński Lucjan
2. Chojno – Andrzejewski Franciszek, Rojda Antoni, Pokładek Albin
3. Dębionka, Kubeczki – Stachowski Józef
4. Golejewko - Jóskowski Leon, Michalski Tomasz
5. Golejewo- Janiak Maciej (ojciec, syn)
6. Góreczki Wielkie – Zakrzewski Jan, Głowacz Czesława, Głowacz Adam, Antkowiak Franciszek
7. Niedźwiadki – Zygmanski Stanisław
8. Osiek – Jarosz Tadeusz, Tomczak Józef
9. Ostrobuski – Maćkowiak Marian, Przewoźny Jerzy,
10. Pakosław- Szponik Marian
11. Podborowo – Stanisław, Zdzisław Tyczyński ,
12. Pomocno – Kaczmarek Albin, Przybylski Stanisław
13. Sowy – Łakomy Stanisław, Rusek Andrzej, Szkaradek Franciszek,
14. Sworowo – Plewa Franciszek, Wojtyś Antoni
15. Zaorle – Hańkowiak Stanisław

VII. PRACOWNICY GMINY PAKOSŁAW

1. Chudy Kazimierz – Wójt Gminy
2. Kalicińska Maria – Sekretarz Gminy
3. Miernik Teresa – Skarbnik Gminy

4. Piotrowski Zenon – Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego (emeryt)
5. Andrzejewska Mieczysława
6. Biechowiak Janina
7. Bujakiewicz Katarzyna,
8. Sobota Lilianna
9. Szumna Krystyna
10. Konopka Barbara
11. Stelmach Stanisław
12. Michalski Robert
13. Sierpowska Paulina
14. Jackowska Joanna
15. Turbański Przemysław
16. Hądzlik Janusz
17. Walkowiak Wojciech
18. Świerzewski Maciej
19. Tacka Ewa
20. Samol Rafał

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej

1. Matuszak Dorota – Kierownik
2. Waścińska Danuta
3. Kolber Anna
4. Maciejak Agnieszka

Gminna Biblioteka Publiczna

1. Kusz Halina – Dyrektor
2. Elżbieta Hauza

Placówki Oświatowe

1. Przedszkole Samorządowe w Pakosławiu
Mariola Jankowska – Dyrektor
2. Przedszkole Samorządowe w Chojnie
Maria Dmyterko, Elżbieta Jędrzejak – Dyrektor
3. Szkoła Podstawowa w Chojnie
Edward Kowalski, Iwona Kuśnerek – Dyrektor
4. Szkoła Podstawowa w Pakosławiu
Dorota Maćkowiak – Dyrektor
5. Szkoła Podstawowa w Sowach
Czesława Nowaczyk, Małgorzata Piechocka – Dyrektor
6. Szkoła Podstawowa w Pomocinie (5 klasowa)- zlikwidowana
Barbara Kapała, Urszula Radojewska – Kierownik
7. Gimnazjum Gminne w Pakosławiu
Tadeusz Gospodarek – Dyrektor

VIII. ORGANIZACJE, STOWARZYSZENIA, ZWIĄZKI

Stowarzyszenia:

1. Towarzystwo Przyjaźni Pakosław-Moult
2. Centrum Rozwoju Gminy
3. Wielkopolski Ośrodek Kształcenia i Studiów Samorządowych w Poznaniu – gmina członkiem
4. Stowarzyszenie Kwaterodawców Wiejskich „Gospodarstwa Gościnne”
5. Uczniowski Klub Sportowy „Awdaniec”
6. Uczniowski Klub Sportowy „Olimpijczyk”
7. Stowarzyszenie „Wsparcie dla każdego”

Organizacje:

1. Koła Gospodyń Wiejskich
2. Ludowe Zespoły Sportowe
3. Koło Pszczelarzy
4. Sekcja Powożenia i Jeździectwa
5. Sekcja Gołębia Pocztowego „Dobry Lot”
6. Kółka Rolnicze.
7. Koło Wędkarskie PZW „Orlinek”

Związki:

1. Międzygminny Związek Turystyczny „Wielkopolska Gościnna” w Pępowie- gmina członkiem
2. Związek Gmin Wiejskich RP– gmina członkiem
3. Fundacja „Gościnna Wielkopolska” w Pępowie - Lokalna Grupa Działania (Leader +) – gmina członkiem

Spółki:

1. Spółka „Wodociągi Gminne” spółka z o.o. z siedzibą w Pakosławiu (wspólna z gminą Jutrosin i Miejska Górka)



**DOROBEK GMINY
W MINIONYCH
25 LATACH**

1. Wodociągowanie

Wodociągowanie rozpoczęto z dwóch kierunków – w 1985 roku od budowy ujęcia wodnego i hydroforni w Białymkale (budowę rozpoczęto 7 września 1985 roku i w roku 1986 od budowy magistrali wodnej ze Słupi Kapitulnej w kierunku Chojna).

W dwóch etapach w latach 1990-1991 wodociągowano Pakosław, gdyż przez Pakosław przebiega magistrala o dużym przekroju do przepompowni wodociągowej oraz w kierunku Ostrobudek, dalej Miejskiej Górki, odgałęzienie w kierunku Osieka oraz wiele kilometrów sieci ulic w Pakosławiu.

W roku 1992 doprowadzono wodę do Osieka, w roku 1993 do Pomocna i Góreczek Wielkich, w 1994 roku zwodociągowano Sworowo i Zaorle, wodociągowanie zakończono w Kubeczkach i Niedźwiadkach w 1996 roku. Łącznie w ciągu 10 lat pobudowano 94 kilometry sieci rozdzielczej, którą doprowadzono wodę do ponad 900 odbiorców. Doprowadzenie wody do poszczególnych sołectw było tak wielkim wydarzeniem, że wszędzie przekazanie wodociągów do użytku mieszkańców poprzedzono oficjalną uroczystością z udziałem władz sołectwa, gminy i województwa.

Wodociągowania gminy nie zakończono budową sieci rozdzielczej i przyłączy wodociągowych, w Pakosławiu w latach 1996-1997 wykonano wspólną inwestycję Gminy Pakosław i Miejska Górka – przepompownię wodociągową i zbiorniki wyrównawcze o pojemności 600m³ wody. Z tego miejsca, po podwyższeniu ciśnienia woda tłoczona jest na teren Miejskiej Górki, a także siecią tranzytową pomiędzy Pakosławiem i Golejewem w kierunku Chojna, spinając sieć z wodociągiem do Słupi Kapitulnej.

W Pakosławiu też w tym samym czasie pobudowano siedzibę (zaplecze biurowo-socjalno-magazynowe) Spółki „Wodociągi Gminne”, firmy komunalnej powołanej przez trzy gminy: Pakosław, Jutrosin, Miejską Górkę do prowadzenia eksploatacji urządzeń wodociągowych i sanitarnych na tak rozległym obszarze. Uroczyste przekazanie do użytku obiektów Spółki „Wodociągi Gminne” w Pakosławiu nastąpiło w dniu 27 maja 1997 roku.

Wcześniej, 27 grudnia 1995 roku Rada Nadzorcza Spółki „Wodociągi Gminne” w ramach ogłoszonego konkursu dokonała wyboru prezesa Zarządu Spółki (zarząd jednoosobowy) – Michała Dolińskiego z Rawicza, księgową spółki została Mariola Kruger z Pakosławia

W dniu 5 stycznia 2005 roku dokonano uroczystego oddania do użytku rozbudowanej stacji uzdatniania wody w Białymkale. Konieczność modernizacji i rozbudowy stacji wodociągowej podyktowana była głównie stanem istniejących urządzeń, których żywotność przez okres 16 lat została wyczerpana, a ich regeneracja nieopłacalna. Konieczność modernizacji wynikała również ze złego stanu budynków. Podstawowym celem inwestycji było pobudowanie 3 zbiorników po 150 m³ każdy do gromadzenia uzdatnionej wody, uzyskanie maksymalnej przepustowości, uzyskanie dobowej retencji uzdatnionej wody z uwzględnieniem zapasu wody pożarowej, zminimalizowanie energochłonności stacji, zwiększenie efektywności procesu technicznego i funkcjonalności obsługi, pełne wykorzystanie istniejących zasobów wody, całkowity koszt inwestycji wyniósł 941.000 zł, z tego dofinansowanie unijne z Funduszu SAPARD w kwocie 439.000 zł.

Dziś wszystkie sołectwa są zwodociągowane, a ujęcia wody wydajne. Wodociągowanie gminy miało ogromne znaczenie dla życia mieszkańców oraz zapoczątkowało inwestycje w zakresie przetwórstwa rolno-spożywczego.



Siedziba Spółki „Wodociągi Gminne”



Stacja wodociągowa w Białymkale



Nowe zaplecze techniczno-socjalne.

W latach 2005-2006 firmę komunalną „Wodociągi Gminne” uzbrojono w nowe zaplecze techniczno-socjalno-szkoleniowe.

2. Komunikacja

Po wodociągowaniu najwięcej wysiłku i środków finansowych zaangażowano w budowę dróg i ulic z nawierzchnią asfaltową. Celem podstawowym było połączenie wszystkich miejscowości gminy z Pakosławiem oraz powiązanie dróg gminnych drogami wojewódzkimi (obecnie powiatowymi).

Ogromnym wysiłkiem budżetu gminy przy dużym zaangażowaniu mieszkańców zostało pobudowanych od podstaw, zmodernizowanych lub wyremontowanych ponad 23,6 km następujących dróg:

- poszerzoną drogę wojewódzką Sowy – Drogi (1982-1983)
- drogę asfaltową Drogi – Sworowo (1982-1983)
- nawierzchnię asfaltową na drodze Chojno-Podborowo (1985)
- drogę asfaltową do Golejewa (1986)
- zmodernizowaną drogę wojewódzką (obecnie powiatowa) Sowy - Pakosław- kierunek Góreczki Wielkie (1989-1991)
- drogę asfaltową Osiek – Domaradzice- granica gminy (1989-1991)
- drogę asfaltową Góreczki Wielkie – Domaradzice- granica gminy (1990-1993)
- drogę tłuczniową Zaorle – Góry Zaorlińskie (1990)
- drogę asfaltową Dębionka – Niedźwiadki (1994-1995)
- poszerzoną jezdnię drogi wojewódzkiej Sowy – do mostu na Orli (1996)
- ulicę asfaltową w Góreczkach Wielkich (2001)
- drogę powiatową z nawierzchnią asfaltową 6 metrowej szerokości na odcinku Pakosław – Osiek (2001-2004) i Osiek – Dubin (2004-2005)
- ścieżkę rowerową przy drodze powiatowej Pakosław – Osiek (2002-2004)
- drogę asfaltową Ostrobudki – Konary (2004). O potrzebie budowy traktatu międzygminnego mówiono od kilku lat, a już szczególnie po zabudowaniu wzdłuż drogi Konary – Chojno kolektora sanitarnego tłoczącego ścieki z Konar do oczyszczalni w Chojnie. 12 stycznia 2005 roku uroczystie oddano do użytku nowe połączenie drogowe pomiędzy Ostrobudkami i Konarami, drogę łączącą gminę Pakosław z gminą Miejska Górka.
- drogę tzw. Ściegna w Chojnie, łączącą drogę powiatową Miejska Górka – Chojno z drogą powiatową Słupia Kapitulna – Chojno (2007)

Dla bezpieczeństwa podróżnych w ostatnich latach pobudowano zatoki autobusowe w Pakosławiu oraz ustawiono estetyczne wiaty autobusowe w Chojnie, Golejewku, Pakosławiu, Podborowie, Sowach, Sworowie, Osieku i Dębionce.

3. Bitwa o szyny

Ponad dwa lata, od marca 1987 roku mieszkańcy, zakłady pracy i władze gminy toczyły boje o utrzymanie linii kolejowej Miejska Górka – Pakosław. Spotkano się z władzami województwa, dyrekcją PKP w Poznaniu, delegacje gminy dwukrotnie wyjeżdżały do Warszawy do Ministerstwa Transportu oraz Rady Państwa.

Stanowisko resoru komunikacji w tej sprawie było nieugięte, zarządzeniem Ministra Transportu, Żeglugi i Łączności z dnia 22 grudnia 1988 roku o likwidacji i rozbiórce linii kolejowej

Miejska Górka – Pakosław społeczność gminna „przegrała bitwę o szyny kolejowe” łączące 89 lat Pakosław z krajową siecią kolejową. W zamian po długich negocjacjach „wytargowano” od PKP:

1. Zastępcze środki transportowe dla Gminnej Spółdzielni „SCH” w Pakosławiu,
 - zestaw samochodowy, samowyładowawczy o dużym tonażu,
 - urządzenie rozładunkowe typu „EMPOR”
 - samochód ciężarowy Star, wywrotka.
2. Zachowanie istniejącego bezpośredniego połączenia telefonicznego ze stacją PKP w Miejskiej Górze.
3. Zagospodarowanie likwidowanego nasypu kolejowego (nieodpłatnie) na potrzeby gminy.
4. Zlecenie rekultywacji torowiska przez Spółdzielnię Kółek Rolniczych w Pakosławiu, na koszt PKP.

Początek rozbiórki torów linii kolejowej Miejska Górka – Pakosław odnotowano w dokumentach w dniu 18 maja 1990 roku.

Trwałą pamiątką po stacji kolejowej w Pakosławiu pozostała nazwa ulicy – ul. Kolejowa.

4. Gazyfikacja

Wiele emocji i nadziei na poprawę standardu życia mieszkańców wywołała gazyfikacja gminy.



(stacja gazowa po modernizacji w 2007 r.)

W 1993 roku oddano do użytku stację redukcyjno-pomiarową o przepustowości 1600 m³/h w Pakosławiu, zabezpieczając włączenie do stacji wszystkich miejscowości z gminy Pakosław. W pierwszym etapie zgazyfikowane zostały cztery miejscowości: Pakosław, Golejewko, Golejewo, Chojno – łącznie 26,5 km sieci gazowej. Następnie w latach 1997-1998 pobudowano kolejne 20 km sieci gazowej doprowadzając gaz do Górczek Wielkich, Ostrobudek, Pomocna i Osieka. W 1999 roku został zakończony ostatni etap gazyfikacji, położono kolejne 16 km sieci doprowadzając gaz do Sów, Białegokału, Sworowa i Zaorla. Gazyfikacja pozwoliła zadbać o ochronę powietrza. Niemal we wszystkich budynkach publicznych i podmiotach gospodarczych przebudowano kotłownie węglowe zastępując je gazowymi.

Kotłownie gazowe zainstalowano:

- w 1993 roku w Domu Kultury w Chojnie i Przedszkolu w Pakosławiu,
- w 1993-1994 roku w Banku Spółdzielczym w Pakosławiu,
- w 1994 roku w Szkole Podstawowej w Pakosławiu i Szkole Podstawowej w Chojnie,
- w 1995 roku w świetlicy w Golejewie,
- w 1996 roku w budynkach Urzędu Gminy i budynku Poczty w Pakosławiu,
- w 1996-1997 roku Ośrodka Zdrowia w Pakosławiu,
- w 1998 roku stację redukcyjną i kotłownię technologiczną w Zakładzie Przetwórstwa Mięsnego Dworec w Golejewie,
- w 1999 roku w Domu Pomocy Społecznej w Osieku,
- w 1999 roku w Budynkach Filii Szkoły Podstawowej w Pomocnie,
- w 2000 roku stację redukcyjną i kotłownię technologiczną w Zakładzie Przetwórstwa Mięsnego J.H. Majerowicz w Białymkale,

- w 2001 roku w świetlicach w Golejewko i Ostrobudkach,
- w 2003 roku w świetlicy w Sworowie,
- w 2004 roku w świetlicy w Góreczkach Wielkich i Gimnazjum w Pakosławiu,
- w 2004-2005 roku w Domu Strażaka w Sowach,
- w 2007 roku w sali widowiskowej w Góreczkach Wielkich (w trakcie montażu).

5. Telefonizacja



Gmina Pakosław i pozostałe gminy powiatu rawickiego przez kilka lat wspólnie z Telekomunikacją Polską S.A. uczestniczyły w budowaniu nowoczesnej łączności automatycznej. Przebudowa budynku tzw. „stodoły” obok Urzędu Gminy pozwoliła na zainstalowanie w 1993 roku w nowym obiekcie centrali automatycznej 600-numerowej.

Spółeczne Komitety Telefonizacji kolejno objęły telefonizacją następujące miejscowości: Chojno (1993 rok), Golejewko (1993 rok), Golejewo (1993 rok), Ostrobudki (1994 rok), Zaorle (1996 rok), Podborowo (1999 rok), Niedźwiadki (1999 rok), Kubeczki-Dębionka (1999 rok).

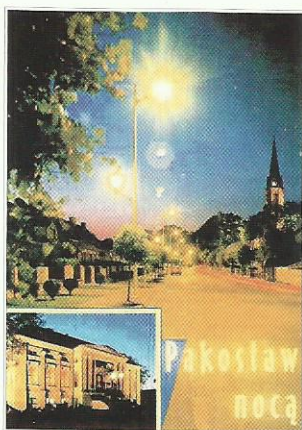
Do automatycznej łączności krajowej i zagranicznej gmina Pakosław włączona została 25 września 1997 roku.

W latach 1998-1999 doprowadzono do Pakosławia linię światłowodową, a w 1999 roku zainstalowano w Pakosławiu nowoczesną centralę cyfrową o pojemności 1000 numerów.

W 1999 roku rozpoczęła się rozbudowa łączności we wszystkich miejscowościach, w tym zabudowa „podcentrali” w Sowach i Chojnie oraz telefonizacja Białogokału (2000 rok).



6. Energia elektryczna



W celu zapewnienia ciągłych dostaw prądu doprowadzono na teren gminy, drugą linię wysokiego napięcia oraz modernizowano sieć energetyczną i oświetlenie uliczne, kolejno w poszczególnych latach w Sowach, Pomocnie, Zaorlu, Kubeczkach, Niedźwiadkach, Białymkale, Dębionce.

Na przełomie 2001 roku i 2002 roku gmina Pakosław pierwsza w powiecie rawickim zdecydowała się na kompleksową wymianę oświetlenia ulicznego na nowoczesne energooszczędne.

W latach 2003-2004 zabudowano kabel energetyczny w Pakosławiu ul. 22 stycznia, demontując wyeksploatowaną linię napowietrzną. W oświetlenie uliczne wyposażono ostatnią miejscowość gminy – przysiółek Góry Zaorlińskie oraz w Sowach – ulicę Pod Lasem.

Wykonano też piękną iluminację kościołów w Golejewku i Pakosławiu.

W 2007 roku zainwestowano w oświetlenie odcinka drogi powiatowej ze ścieżką rowerową pomiędzy Pakosławiem i Osiekiem.

7. Ochrona środowiska

Ochrona środowiska naturalnego stała się od wielu lat jednym z pierwszoplanowych zadań gminy Pakosław, wymagających rozwiązania przez obecne i przyszłe pokolenia. Zaniedbanie tych spraw odbija się brakiem lub złą jakością żywności, umieraniem lasów, zanieczyszczeniem powietrza i gleby.

Dlatego już 22 kwietnia 1994 roku radni gminy podjęli uchwałę o przyjęciu „Programu ochrony środowiska naturalnego na terenie gminy Pakosław”, następnie 10 marca 1998 roku uchwałę w sprawie ustalenia szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku, a w „Strategii Zrównoważonego Rozwoju Gminy Pakosław” wśród najważniejszych priorytetów wpisali „czyste, chronione świadomie i racjonalnie wykorzystywane środowisko przyrodnicze i kulturowe”. Zgodnie z tymi programami realizowane są poszczególne etapy przedsięwzięć proekologicznych, które służą mieszkańcom w ramach szeroko pojętej polityki ekorozwoju gminy. Przypomnieć należy, że inwestycje ekologiczne – oczyszczalnie ścieków i kanalizacje sanitarne są trzykrotnie droższe od inwestycji wodociagowych. W pierwszej kolejności problem likwidacji ścieków podjęto w Chojnie w ramach spółki wodno-ściekowej, która przygotowała dokumentację techniczną oczyszczalni i głównych kolektorów sanitarnych. Budowę oczyszczalni o przepustowości 200 m³/dobę w latach 1992-1996 powiązano z oddaniem do użytku szkoły podstawowej, a w latach 1996-1997 oczyszczalnie dozbrojono w dodatkowe urządzenia. Do oczyszczalni doprowadzono etapami odcinki kanalizacji sanitarnej z Chojna (lata 1994-1999 w VI etapach), Golejewo (lata 1994-1995), Golejewko (1996-1997).

Od 1997 roku eksploatację oczyszczalni ścieków w Chojnie, przepompowni oraz kanalizacji sanitarnych powierzono Spółce „Wodociągi Gminne”.

W porozumieniu z gminą Miejska Górka w latach 2003-2004 oczyszczalnię w Chojnie zmodernizowano i rozbudowano do wydajności 400 m³ ścieków/dobę, przygotowując ją do przyjmowania ścieków z Konar i przyległych do nich miejscowości.

Wcześniej, w latach 2001-2002 pobudowano kolektor tłoczny pomiędzy Konarami i Chojnem.



Zmodernizowana oczyszczalnia ścieków w Chojnie

W tym samym czasie trwały przygotowania do budowy oczyszczalni ścieków w Pakosławiu.

W roku 1995 za zdobytą przez miejscowość Pakosław nagrodę w konkursie na „Piękną Wieś” (III miejsce w kraju) wykupiono teren, w latach 1996-1997 opracowano nowy projekt techniczny oczyszczalni oraz przeprojektowano kanalizacje sanitarne Pakosławia z rur betonowych na szczelne plastikowe.

Największą inwestycją gminną z lat 1999-2000 była budowa oczyszczalni ścieków w Pakosławiu o przepustowości 360 m³/dobę wraz z przepompowniami ścieków i kolektorami sanitarnymi w południowej części Pakosławia i części Osieka z włączeniem Domu Pomocy Społecznej. Przypomnieć należy, że inwestycja w Pakosławiu wśród nielicznych w leszczyńskim zakwalifikowana została do wsparcia z Europejskiego Funduszu Phare dotacją w kwocie 240.000 Ecu.

W latach 2000-2001 kontynuowano budowę kolejnych kolektorów sanitarnych w Pakosławiu.

Po podpisaniu w dniu 18 marca 2005 roku umowy z Wojewodą Wielkopolskim na dofinansowanie inwestycji w ramach Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego w latach 2005-2006 pobudowane zostały kanalizacje sanitarne w Pakosławiu – ul. Olbina i ul. Rolnicza, w Ostrobudkach, Pomocnie, Osieku i Zaorlu.



Oczyszczalnia ścieków w Pakosławiu

Jesteśmy pierwszą gminą w powiecie rawickim, która posiada na terenach wiejskich dwie komunalne oczyszczalnie ścieków oraz 37,5 km kolektorów sanitarnych, a blisko 70% mieszkańców gminy korzystać może z urządzeń oczyszczających ścieki.

Za działania na rzecz ochrony środowiska gmina Pakosław otrzymała w 1988 roku nagrodę Ministra Ochrony Środowiska, w roku 1995 wyróżniona została w krajowym konkursie na „Ekologiczną Gminę” przez Prezydenta RP, w roku 2001 zdobyła nagrodę Prezesa Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska w konkursie „Na najlepiej rozwiązanej gospodarce wodno-ściekowej na terenach wiejskich”. Po podpisaniu porozumienia z gminą Jutrosin od sierpnia 1995 roku uruchomiono w gminie Pakosław co miesięczne zbieranie śmieci w worki ekologiczne z dowozem do śmietnika komunalnego w Jutrosinie. Kolejnym etapem – wdrożonym od 2002 roku jest segregacja odpadów w gospodarstwach domowych oraz odpłatne zbieranie posegregowanych śmieci i surowców wtórnych przez Firmę Eko Skórtex.

Działania gminy to nie tylko budowa infrastruktury w zakresie ochrony środowiska, to także podnoszenie świadomości ekologicznej mieszkańców. W zakresie edukacji ekologicznej pozostało jeszcze wiele do odrobienia, o czym nadal świadczą zaśmiecanie rowy i lasy lub nie podłączone do kanalizacji sanitarnych nieliczne gospodarstwa domowe.

8. Budownictwo mieszkaniowe

Efektem realizacji programu budownictwa mieszkaniowego lat 1983-1992 jest wyznaczenie terenu i przygotowanie osiedla 29 działek budowlanych w Pakosławiu (obręb ul. Leśnej), a także pobudowanie po 1 mieszkaniu w budynku Urzędu Gminy i Banku Spółdzielczego, 2 mieszkań w Posterunku Policji, 7 mieszkań w budynkach poszkolnych w Białymkale, Sworowie i Góreczkach Wielkich, 6 mieszkań w budynku administracyjnym DPS a Osieku, 5 mieszkań w nowym ośrodku zdrowia, 15 mieszkań w bloku Stadniny Koni w Chojnie.

Obecnie przygotowywane są tereny pod budownictwo mieszkaniowe w Pakosławiu – osiedle na gruntach kościelnych w obrębie ul. Leśnej. W przygotowaniu jest dokumentacja budowy mieszkań socjalnych i czynszowych w ramach budownictwa społecznego w Pakosławiu ul. 22 Stycznia (uliczka boczna w kierunku firmy POŁOKNO).

Trwają prace planistyczne nad opracowaniem planów szczegółowych przestrzennych z wyznaczeniem terenów budowlanych w Sowach, Pakosławiu, Chojnie, Osieku.

9. Ochrona zdrowia



Ośrodek Zdrowia w Pakosławiu

Spełniono podnoszony od wielu lat przez mieszkańców gminy wniosek o pobudowanie nowego, z poczekalniami i gabinetami specjalistycznymi, nowoczesnie wyposażonego Gminnego Ośrodka Zdrowia w Pakosławiu.

2 grudnia 1997 roku, po kilku latach budowy, oddano do użytku nowy ośrodek zdrowia, przygotowany do zabezpieczenia podstawowych usług medycznych, wyposażony w sprzęt specjalistyczny, laboratorium i pierwszą na terenie rawickich gmin rehabilitację.

Obok nowego ośrodka zdrowia od maja 1997 roku powstała prywatna apteka „Pod Wierzbą” w pomieszczeniach dzierżawionych, w 2001 roku przeniesiona do nowo wybudowanego budynku.

W 2002 roku uruchomiona została też druga apteka „Przy Plantach”.

10. Oświata



Szkoła Podstawowa w Chojnie

W celu zabezpieczenia odpowiedniej bazy lokalowej szkół i przedszkoli z dniem 1 września 1984 roku uruchomiono Szkołę Podstawową w Pomocinie (5-klasową), a w roku 1986 rozpoczęto realizację największej w tamtym czasie inwestycji budżetowej w gminie, jaką była budowa 8-klasowej szkoły podstawowej w Chojnie i 3-oddziałowego przedszkola. Po kilku latach budowy od 1 września 1997 roku przeniesiono naukę do nowego budynku Szkoły Podstawowej, a od 1 września 1999 roku wyprowadzono przedszkole z budynków parafialnych w Golejewku do pięknie urządzonych pomieszczeń przedszkola w Chojnie.

W międzyczasie modernizacji poddano budynek Przedszkola w Pakosławiu (lata 1992-1993) i budynek Szkoły Podstawowej w Pakosławiu (lata 1994-1995).

Reforma systemu oświaty zmusiła samorządy gminne do opracowania nowego modelu oświaty – na poziomie przedszkola, oddziału „0”, 6-letniej szkoły podstawowej i 3-letniego gimnazjum. Realizując reformę, wprowadzono nową sieć szkolną w obwodzie Chojno, Sowy i Pakosław, zlikwidowano Filialną Szkołę w Pomocinie oraz podjęto decyzję o budowie Gimnazjum Gminnego w Pakosławiu.

W ramach reformy oświaty gminnej od września 1999 roku w budynku Szkoły Podstawowej w Chojnie przygotowano 3 klasy dla pierwszego rocznika gimnazjalnego, zagęszczając co roku szkołę o kolejne 3 klasy gimnazjalne.



Szkoła Podstawowa w Pakosławiu

Uroczystością, która przejdzie do historii było pożegnanie w dniu 21 czerwca 2002 roku absolwentów pierwszego rocznika Gimnazjum Gminnego.



Gimnazjum Gminne w Pakosławiu

W grudniu 2000 roku rozpoczęto największą ostatnio inwestycję budowlaną w gminie – budowę Gimnazjum Gminnego w Pakosławiu. Po 4 latach budowy- przerwanej z braku środków finansowych i zmiany wykonawcy – 1 września 2004 roku oddano do użytku nowoczesny budynek Gimnazjum Gminnego, jeden z najładniejszych w regionie.

11. Kultura

Najważniejsze dokonania z programu rozwoju kultury to modernizacja lub rozbudowa obiektów świetlicowych i odbudowa z ruin pałacu w Pakosławiu.

Pierwszej przebudowy obiektów świetlicowych dokonano: w Pomocnie (lata 1987-1988), Pakosławiu (rok 1986), Sowy (lata 1987-1989 i rok 1997), Chojno (rok 1986), Osiek (lata 1988-1991).

Modernizację świetlicy w Zaorlu połączono z budową nowej remizy OSP (lata 1984-1985), podobnie rozbudowę świetlicy w Sworowie z rozbudową remizy OSP (lata 1984-1986).

Nową świetlicę z remizą OSP wzniesiono w Ostrobudkach (lata 1987-1989), a w Góreczkach Wielkich od 1998 roku rozpoczęto odbudowę świetlicy wiejskiej poszerzoną o budowę nowej remizy OSP.

Muszlę koncertową pobudowano przy Domu Kultury w Chojnie (lata 1986-1987).

Po 1990 roku modernizacji poddano część świetlicową Domu Strażaka w Osieku (lata 1988-1991), świetlicy w Chojnie (lata 1999-2005), świetlicy w Sworowie, Pomocnie, Sowach, Ostrobudkach (lata 2001-2005), remontowi i modernizacji poddano Dom Strażaka w Pakosławiu (lata 2003-2007), pobudowano muszlę koncertową w parku w Pakosławiu (1991-1992).

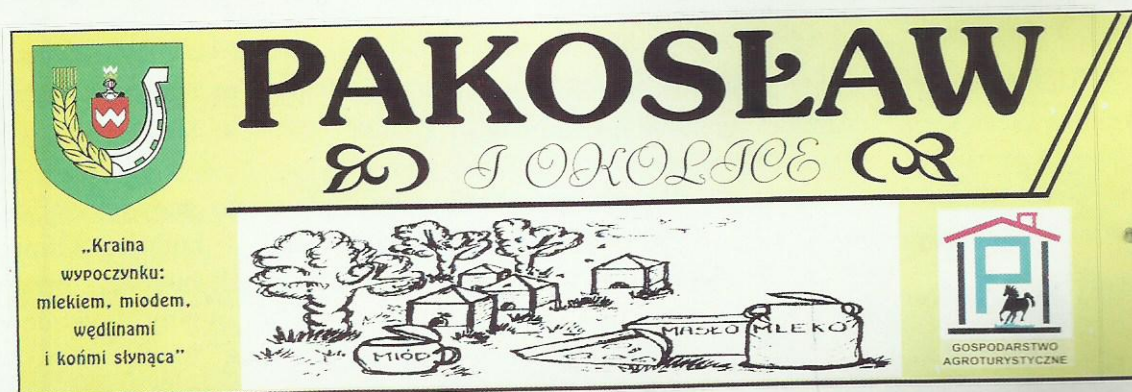
W roku 2006 w ramach programu unijnego „Odbudowa wsi i ochrona dziedzictwa kulturowego” przebudowie poddano Dom Kultury w Chojnie wraz z jego otoczeniem, w latach 2006-2007 zmodernizowano świetlicę wiejską w Zaorlu i w Pomocnie.

W ostatnich 15 latach wiele wysiłku i troski włożono o odrestaurowanie klasycystycznego pałacu w Pakosławiu, jednego z najcenniejszych zabytków w Wielkopolsce.

W pałacu czynny jest ośrodek konferencyjno - szkoleniowy, restauracja, pub i hotel oraz jedyne w leszczyńskim, oddane do użytku w sierpniu 1999 roku „Centrum Kultury Francuskiej”, wizytówka i duma naszej gminy. Działalność kulturalną prowadzi Gminna Biblioteka Publiczna w Pakosławiu z Filią w Chojnie, przeniesioną w 2005 roku do przestronnych pomieszczeń skrzydła szkoły podstawowej w Chojnie oraz bardzo aktywne zespoły amatorskie, chluba naszej gminy: „Chojnioki”, „Młode Chojnioki” oraz kapela dudziarska z Chojna, „Słowianie” i „Mali Słowianie” z Pakosławia, zespół wokalny „Moderato” przy Gimnazjum Gminnym, zespół śpiewaczy „Kalina” przy Klubie Seniora w Pakosławiu. Ogromnym dorobkiem śpiewaczym szczyti się chór kościelny w Golejewku (ponad 100 lat istnienia) i chór kościelny w Pakosławiu (60 lat śpiewu).

Odrestaurowana obecnie sala okrągła (rotundowa) pałacu w Pakosławiu stała się „salonem artystycznym” organizowanych koncertów, wystaw, plenerów.

Od 1992 r. wydawane jest społecznie informacyjne pismo samorządowe „Pakosław i okolice”.



12. Sport

Zaczęto odrabiać zapóźnienia w braku bazy sportowej w gminie. Pobudowano pierwsze boisko do piłki nożnej w Sowach, zapoczątkowano budowę boiska piłkarskiego w Pomocnie, pobudowano boiska przy Szkole Podstawowej w Chojnie i Gimnazjum w Pakosławiu, w trakcie urządzenia jest hipodrom w Pakosławiu do organizowania zawodów konnych i strzelnica sportowa LOK.

W 2000 roku opracowano dokumentację techniczną na budowę pierwszej w gminie pełnowymiarowej, wielofunkcyjnej sali sportowej w Pakosławiu w ramach drugiego etapu budowy Gimnazjum Gminnego. Wykupiono też teren pod budowę boiska piłkarskiego w Pakosławiu, w ramach kompleksu boisk przy Szkole Podstawowej i Gimnazjum Gminnym.

W 2006 roku w Pakosławiu zakończono budowę boiska piłkarskiego dla klubu „Awdaniec” oraz oddano do użytku kort tenisowy ze sztuczną nawierzchnią. W Pomocnie trwa obecnie budowa boiska piłkarskiego.

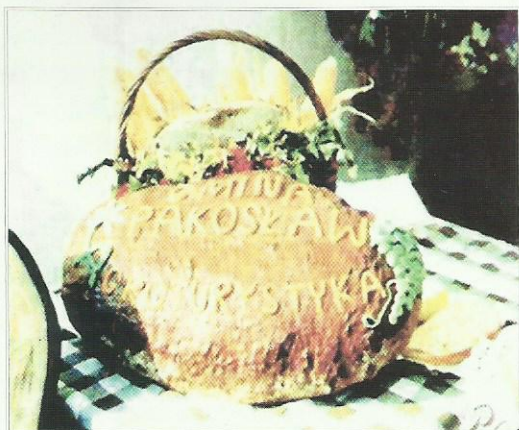
Pomimo braku bazy sportowej ożywioną działalność prowadzą Ludowe Zespoły Sportowe (piłka nożna) i zawiązany kilka lat temu Klub Piłkarski „Awdaniec”, który w roku 2004 został mistrzem grupy „B”, awansując po rozgrywkach wiosennych do grupy „A”, gdzie plasuje się na czołowym miejscu.

Dobrymi wynikami legitymuje się Uczniowski Klub Sportowy „Olimpijczyk” i jego sekcja karate, nauki pływania, piłki nożnej i koszykówki.

Stadnina Koni „Golejewko” ponownie stwarza warunki do działania sekcji jeździeckiej.

13. Turystyczny rozwój gminy

Pakosław to najmniejsza gmina w powiecie rawickim, ale jednocześnie najbardziej sprzyjająca rozwojowi turystyki wiejskiej. Kilkanaście gospodarstw agroturystycznych, wspaniała Stadnina Koni „Golejewko” z odnowionym muzeum powozów i ciekawą ekspozycją nagród w przebudowanej „Baszcie”, prywatne gospodarstwa z końmi i bryczkami, bliskość „Stawów Milickich” oraz wiele lasów, to doskonała oferta na kilkudniowy wypoczynek.



Od 1997 roku działa w gminie bardzo aktywnie Stowarzyszenie Kwaterodawców Wiejskich „Gospodarstwa Gościnne”. W 14 gospodarstwach agroturystycznych może przebywać 50 osób, bazę noclegową oferuje też hotel w pałacu w Pakosławiu i pensjonat w Stadninie Koni „Golejewko”. Pięć lat temu zgłoszony przez gminę projekt „Kraina mlekiem, miodem i końmi słynąca” zdobył III miejsce w kraju i był prezentowany na Targach Turystycznych TOOR SALON w Poznaniu.

W 2005 roku gmina zdobyła główną nagrodę Polskiej Organizacji Turystycznej za wdrożony projekt turystyczny - „Rowerowy Szlak Miodowy”. Jego atrakcjami są pasieki pszczele oraz mini skansen pszczelarski w Ostrobudkach, a także produkty regionalne: „miody rycerza Awdańca” i „miodówka pakosławska”.

Gmina Pakosław od wielu lat jest aktywnym członkiem Międzygminnego Związku Turystycznego „Wielkopolska Gościnna” z siedzibą w Pępowie. W ramach Związku Gmin przygotowano oznakowany szlak rajdów konnych prowadzony przez teren 5 gmin pod nazwą „Wielkopolska Podkova”.

W Pakośławiu na hipodromie dwa razy w roku organizowane są zawody konne w powożeniu.



Gmina Pakośław znalazła się wśród głównych znakowanych szlaków rowerowych Wielkopolski – trasie „Ziemiańskiego Szlaku Rowerowego” zakończonych węzłem rowerowych tras w Pakośławiu na skrzyżowaniu koło cmentarza.

Przez Gminę Pakośław przebiega też międzynarodowy szlak rowerowy z Puli (Chorwacja) do Gdańska pod nazwą R-9 „Eurovelo”.



Gmina Pakośław jest współzałożycielem Fundacji „Gościnną Wielkopolska” z siedzibą w Pępowie. Fundacja w ramach programu „Leader + ” opracowała i uchwaliła „Zintegrowaną Strategię Rozwoju Obszarów Wiejskich” dla gmin: Dolsk, Jutrosin, Kobylin, Kościan, Krzywiń, Miejska Górka, Pakośław, Pępowo, Piaski. Fundacja powołała Lokalną Grupę Działania do wdrożenia „Strategii” w latach 2007-2013.

Przebojem, wizytówką i upominkiem turystycznym Stowarzyszenia Kwaterodawców Wiejskich „Gospodarstwa Gościnne” stał się sznurkowy ludzik o imieniu „Pakośławek”.



Gmina Pakośław jest też aktywnym uczestnikiem prestiżowej imprezy promocyjnej powiatu rawickiego – „Ogólnopolskich Dni Wędliniarstwa” w Rawiczu, a także „Międzynarodowych Targów Chleba” w Jaworze, Targów POLAGRA FARM w Poznaniu, TOUR SALONU w Poznaniu, Targów Turystycznych ITB w Berlinie.

Magnesem przyciągającym turystów do gminy Pakośław stanie się zbiornik wodny Pakośław z jego całorocznymi atrakcjami i letnim kąpieliskiem.



Zbiornik retencyjny „Pakośław”

14. Zagraniczne i krajowe partnerstwo

Od 1991 roku gmina Pakosław utrzymuje ożywione kontakty z francuską gminą Moulton z Północnej Normandii. Rozwija się wyjątkowo serdeczne i przyjacielskie kontakty, w tym wymianę wakacyjną dzieci szkolnych oraz wymianę turystyczną rodzin, staże językowe dla licealistów, studia językowe. Wspólnym dziełem partnerskiej współpracy jest „Centrum Kultury Francuskiej” w pałacu w Pakosławiu, z biblioteką francuską i salą klubową.

Ożywioną działalność prowadzą też Kluby Europejskie – szkolne i gimnazjalny.

W czerwcu 1996 roku gmina Pakosław nawiązała też współpracę ze Stowarzyszeniem Rodzin Niemieckich urodzonych na ziemi rawickiej z Gelsenkirchen.

Od 1999 roku gmina Pakosław zapoczątkowała partnerstwo z gminą Paszowice, powiat Jawor. Współpraca dotyczy wymiany wakacyjnej dzieci i młodzieży, wizyt Klubów Europejskich z Gimnazjum w Pakosławiu i Gimnazjum w Wiadrowie, wyjazdów szkolnych do Centrum Przyrodniczo- Ekologicznego w Myśliborzu, współpracy pomiędzy strażakami, sportowcami, zespołami folklorystycznymi, współpracy gospodarczej pomiędzy grupami producentów rolnych.

Od kilku lat gmina Pakosław utrzymuje kontakty kulturalne z Miastem Wisłą, dzięki przyjacielskim kontaktom z Grupą Śpiewaczą GRÓNIE z Wisły. Coroczne spotkania z kulturą góralską podczas Tygodnia Kultury Beskidzkiej są wielkim przeżyciem artystycznym podczas tego światowego festiwalu. Nasi mieszkańcy bardzo ciepło i żywo uczestniczą w spotkaniach z kulturą polskich górali.

Od 4 lat strażacy gminy Pakosław, wspólnie z gminą Bojanowo uczestniczą w Międzynarodowych Zawodach Sikawek Konnych w Trzebiatowie, często wspominają koleżeńskie spotkania z świetnie zorganizowanymi strażakami Powiatu Gryfice, spotkania z życzliwymi władzami samorządowymi i mieszkańcami pięknego Trzebiatowa.

15. Gmina w telewizji

W dniach 28 lutego – 1 marca 2000 roku do Pakosławia zjechała ekipa telewizyjna z Warszawy w celu sfilmowania naszej gminy do telewizyjnej audycji „Nasza Gmina” i konkursu „Nasz człowiek na Urzędzie”. Rok wcześniej zgłoszenia gminy Pakosław, jedynej z Leszczyńskiego, do audycji telewizyjnej dokonała Leszczyńska Izba Gospodarcza.

Wydarzeniem kulminacyjnym był wyjazd 43 osobowej reprezentacji gminy do podwarszawskiego studia telewizyjnego na nagrania zmagania turniejowych z gminą Warta Bolesławiecka z Dolnegośląska. Całodniowe spotkanie rywalizujących gmin oceniały władze samorządowe i sympatyczna publiczność z Leżajska.

W studio telewizyjnym doskonale współpracująca ze sobą reprezentacja występowała pod hasłem „Dzisiaj, jutro, zawsze wszędzie – nasz Pakosław górą będzie”.

Dzisiaj wiemy, że udział w audycji „Nasza Gmina” był wielkim wyróżnieniem i bezpłatną promocją gminy Pakosław na całą Polskę.

16. Inwestycje gospodarcze

Na obraz minionych 25 lat wpływają w sposób znaczący inwestycje społecznych i prywatnych zakładów pracy oraz instytucji publicznych.

Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska” w Pakosławiu pobrała nową stację paliw.



Stacja paliw

Pocztą zmodernizowała placówkę w Pakosławiu, w „starej stodole” przy Urzędzie Gminy po przebudowaniu Telekomunikacja Polska S.A. uruchomiła automatyczną centralę telefoniczną.

Dom Pomocy Społecznej w Osieku zainwestował w pawilon mieszkalny dla pensjonariuszy. Stadnina Koni „Golejewko” urządziła nowoczesną oborę dla krów w Chojnie, pobudowała dużą stajnię dla koni hodowlanych w Golejewku, gruntownie przebudowała i odrestaurowała „Basztę” w Golejewku oraz wykonała elewację pałacu w Golejewku.

W gminie Pakosław rozwija się prywatne przetwórstwo rolno-spożywcze, szczególnie w branży mięsnej.

Siedemnaście lat temu powstał obecnie największy zakład pracy – Zakład Przetwórstwa Mięsnego J.H.Majerowicz, kolejno Zakład Przetwórstwa Mięsnego Dworeccy w Golejewie i Zakład Przetwórstwa Mięsnego „Felmar” Gajowy w Pakosławiu, Firma „MIREKS” z Pakosławia M.J.Hajduka uruchomiła produkcję pasz przemysłowych oraz tłocznię rzepaku – „OLEJARNIE” Hajduk.

Dobrze rozwija się branża drzewna – powstał od podstaw w ramach rodzinnej firmy „SOMAPOL” – tartak S. Soboty w Chojnie, rozbudowano stolarnię K. Małeckiego w Chojnie” i transport K. Pośpiecha w Chojnie. W Golejewie powstała duża stolarnia „KARKOSZ” i w Pakosławiu nowa stolarnia R.Śledzianowskiego.

Z innych branż wymienić należy: Betoniarstwo – K. Szymkowiaka w Osieku, montaż okien plastikowych „POLOKNO” M.Michalskiego w Pakosławiu, Handel Towarami Masowymi Z. Wojtyczki w Chojnie, Bazę Transportowo-Handlową K. Wierzchowski w Pakosławiu, Bazę Transportową L. Wawrzyniaka w Góreczkach Wielkich, Dźwigów J. Mosiek w Golejewie, Firmę Brukarską Ł. Rapiór w Chojnie, Firmę Usługową „UNI-HURT” T. Łapawy w Pakosławiu.

17. Najbliższa przyszłość



Budynek Urzędu Gminy

Dzięki wytrwałości, konsekwencji w działaniu, wzajemnemu zrozumieniu i zgodzie, przedkładaniu samorządności nad racje polityczne – nasza „mała ojczyzna” znacząco dziś zaznacza swoją pozycję na mapie administracyjnej Powiatu Rawickiego, Wielkopolski i kraju.

Na 15 lecie samorządu gminy w Pakosławiu, w 2005 roku ufundowana została rzeźba założyciela Pakosławia-rzycerza Pakosławia z rodu Awdańców, a kilka lat wcześniej uchwalono herb Gminy Pakosław.

Wielkim wydarzeniem religijno-społecznym były obchody 100-lecia kościołów w Pakosławiu i Golejewku. Po tych obchodach wydano drukiem monografię „Parafia Czestram – Golejewko”, przybliżając mieszkańcom historyczne początki Ziemi Rawickiej – gród i kasztelanię Czestram, dzisiejsze Golejewko.

Autor pierwszej pełnej publikacji o gminie Pakosław, dr Stanisław Jędraś w monografii „Gmina Pakosław – zielona kraina nad Orlą”, wydanej rok temu, w podsumowaniu napisał o naszej gminie:

„...życie przyszłych pokoleń będzie się tutaj stale poprawiało, będzie ono dłuższe i szczęśliwsze, gdyż gmina Pakosław, znana z mleka, miodu, koni, czystego środowiska oraz gościnności, ma dobre warunki do dalszego pomyślnego rozwoju”.

Wizję dalszego rozwoju gminy nakreślono w uchwalonej w październiku 2000 roku „Strategii Rozwoju Gminy Pakosław” w perspektywie 15 lat. Dokument określa ważniejsze cele i zadania, które trzeba wykonać, aby wizja ta stała się rzeczywistością gminy.

Wizja dalszego rozwoju to:

Gmina Pakosław, zielona gmina rolnicza, położona w Wielkopolsce nad rzeką Orlą, na pograniczu z Dolnym Śląskiem.

Gmina otwarta, gościnna, przyjazna dla ludzi.

Dbająca o środowisko naturalne i dziedzictwo kulturowe, wysoki poziom świadomości, Integracji i bezpieczeństwa.

Gmina z gospodarką umożliwiającą wysoki standard życia mieszkańców.

Od początku reaktywowania dane mi było z woli mieszkańców kierować gminą Pakosław. Wcześniej, jako pełnomocnik Wojewody Leszczyńskiego miałem miesiąc czasu na zorganizowanie gminy.

Przez te wszystkie lata miałem szczęście przebywać z zaangażowanymi, kompetentnymi ludźmi. Razem, bez sporów politycznych budowaliśmy wizerunek gminy, ustaliliśmy kolejność zadań inwestycyjnych, spieraliśmy się o priorytety. W dyskusjach na argumenty zawsze zwyciężał rozsądek i interes gminy. Były to pracowite lata!

Wyrażam podziękowanie mieszkańcom gminy, radnym, sołtysom, radom sołeckim, organizacjom społecznym, kierownikom i pracownikom jednostek samorządowych, kierownictwom i załogom uspołecznionych i prywatnych zakładów pracy, nauczycielom i młodzieży za skuteczną współpracę, za życzliwą pomoc, za współdecydowanie o rozwoju gminy Pakosław.

Dziękuję samorządom gminnym sąsiednich gmin, samorządowi powiatowemu, samorządowi województwa, władzom państwowym Wielkopolski - za wspieranie gminy Pakosław w całym jej 25-leciu.

Wkraczamy w kolejne lata wspólnego kształtowania „naszej samorządowej małej ojczyzny” jaką jest Gmina Pakosław.

Z całego serca życzę sobie
i wszystkim mieszkańcom Gminy
dalszego pomyślnego rozwoju.
Kazimierz Chudy



**RYCERZ
PAKOSŁAW
z rodu AWDAŃCÓW**

ZAŁOŻYCIEL OSADY PAKOSŁAW

Pierwsza pisana wiadomość pisana – 1310 rok.

W poświadczonym źródłowo pniu rodowym Awdanów z przełomu XI/XII wieku występują dwa skupiska osad Awdanów:

1. wokół gniazda lubińskiego (Krzywiń) na obszarze liczącym ponad 400 km², gdzie występuje około 50 osad
2. wokół gniazda dupińskiego (Dubin) tuż nad granicą Śląską, nad rzeką Orlą na obszarze pomiędzy obecnym Poniecem, Krobią, Rawiczem i Jutrosinem.

W 1284 roku syn Szczedrzyka – Stefan Szczedrzykowicz otrzymał od księdza Przemysława II przywilej lokacyjny na Dupin i inne należące do niego osady (między innymi Osiek, Sowy, Śląskowo i Górkę). Wcześniej bo już w 1136 roku istniała Kasztelania Czestram, której znaczenie przejął później Dupin.

Awdanicy na południowym pograniczu Wielkopolski posiadali między innymi natęające osady: Pakosław, Golejewko, Chojno, Słupię i inne około 25 osad.

Potomkami Szczedrzyka z Dupina są rody herbu Awdanec: Chojeńscy z Chojna, Domaradzcy z Domaradzic, Konarscy z Konar Krasiecy z Karca, Skoraszewscy ze Skoraszewic, Jareccy z Jerki.

W pniu rodowym Awdanów z XI/XII wieku występują trzy rodzaje imion: słowiańskie, noromandzkie (skandynawskie) i kościelne. Imiona słowiańskie to: Skarbimir, Przedwój, Mścigniew, Tworzymir, Morysław i PAKOSŁAW.

PAKOSŁAW – to słowiańskie znaczenie: ten, który ciągle dobija się o sławę. Możemy więc być pewni, że nazwa osady Pakosław, dzisiejszego Pakosławia pochodzi od jednego z członków możnego rodu Awdanów – imieniem PAKOSŁAW.

Pierwszą pisaną wiadomość o istnieniu osady Pakosław odczytujemy w 1310 roku. Gdy bowiem w tym roku Henryk II Głogowski tworzył nowy powiat Poniec, włączył do niego i nasz Pakosław.

Rzecz ciekawa, że w tej okolicy pod Pakosławem był jeszcze w XVII wieku kopiec graniczny zwany „Habdark”, wyraźny ślad dawnego latyfundium Awdanów - „scopulus Habdark pod Pakosławem w latach 1627-1633”.

SPIS TREŚCI:

I. WSTĘP	2
II. Z PRZESZŁOŚCI	3
III. ORGANIZACJA GMINY	4
IV. A JAKIE MINIONE 25 LAT BYŁO DLA GMINY PAKOSŁAW?	5
V. RADNI GMINY PAKOSŁAW.	7
VI. SOŁTYSI OD 1982 ROKU.	9
VII. PRACOWNICY GMINY PAKOSŁAW.	9
VIII. ORGANIZACJE, STOWARZYSZENIA, ZWIĄZKI.	11

PRACOWITE LATA. TAK BYŁO!
DOROBK GMINY W MINIONYCH 25 LATACH.
(wybrane dziedziny)

1. Wodociągowanie	13
2. Komunikacja	14
3. Bitwy o szyny	14
4. Gazyfikacja	15
5. Telefonizacja	16
6. Energia elektryczna	16
7. Ochrona środowiska	16
8. Budownictwo mieszkaniowe	18
9. Ochrona zdrowia	19
10. Oświata	19
11. Kultura	20
12. Sport	21
13. Turystyczny rozwój Gminy	21
14. Zagraniczne i krajowe partnerstwo	23
15. Gmina w telewizji	23
16. Inwestycje gospodarcze	23
17. Najbliższa przyszłość	24
RYCERZ PAKOSŁAW z rodu AWDAŃCÓW	26

Urząd Gminy
w Pakosławiu
ul. Kolejowa 2
tel./fax (065) 54 78 332

www.pakoslaw.pl
pakoslaw@pakoslaw.pl

